

สามัคคีเภทคำฉันท์

อำพนพระมณเฑียรพระราช	สุนิवासน์วโรพาร
อัมพันตรไพจิตรและพา-	หิรภาคกีฬิงชม
เล่ห์เลี่ยนชะลอดุสิตฐา-	นมหาพิมานรมย์
มารังสฤษฏ์พิศนิยม	ผิจะเทียบก็เทียบทัน
สามยอดตลอดดระยะระยับ	วะวะว็บสลบพรณ
ข้อฟ้าตระการกลจะหยัน	จะเยาะยั่วทิมพร
บราลีพิลาสศุภจรรยา	นภศูลประภัสสร
ทางหงส์ผจงพิจิตรอง	ดุจกวักนภาลัย
รอบด้านตระหง่านจรมุข	พิศสุกอร่ามใส
กาญจน์แกมมณีกนกไพ-	ฑูรย์พร่างพะแพรวพราย
บานบัวพระบัญชาสลัก	ฉลุลักษณะเฉลาสาย
เพดานกิดารกะประกาย	ระกะตาษประดิษฐ์ดี
เพ่งภาพตลอดดตะละผนัง	กิมลึงเมส็องศรี
มองเห็นลิเตนประดูจมี	ชีวแม่หนักมลครอง

ชิต บุรทัต

อำพน	งาม	
พระมณเฑียร	เรือนหลวง	
วโรพาร	(วร+โอพาร) ยิ่งใหญ่, กว้างขวาง	
อัมพันตร	ภายใน, ท่ามกลาง	
พาหิร	ภายนอก	
ดุสิต	สวรรค์ชั้นที่ ๔ ในฉกามาพจร	
รังสฤษฏ์	สร้าง, แต่งตั้ง	
ข้อฟ้า	ชื่อดาวไม้ที่วางอยู่ยอดจั่วของโบสถ์ รูปเหมือนหัวนาศ ชูขึ้นเบื้องบน	
ทิมมพร	(ทิม + อัมพร) ท้องฟ้า	
บราลี	เจดีย์เล็ก ๆ มีฐานฐานอุยยอดพระเจดีย์ทราย ใช้วางเป็นระยะไปบนหลังคาปราสาทแบบโบราณ	
นภศูล	เหล็กแหลมบนยอดปราสาทหรือเจดีย์ มักทำเป็นแฉกๆ คือมียอดกลางหนึ่ง และมียอดล้อมสองชั้น	
ประภัสสร	สีเลื่อมพราย	
ทางหงส์	เครื่องประดับที่ทำเป็นรูปคล้ายหางหงส์	อยู่ปลายจันทน์หน้าจั่วหรือปลายตะเม่ หัวเสาของ